

Side, stillet Forslag om, at Kommunalbestyrelsens Erklæring skal kunne indhentes, dog saaledes, at der gives Andrageren Ret til, hvis han ikke ønsker sin Sag forelagt Kommunalbestyrelsen til Erklæring, at undgaa dette ved at udtale Ønsket om, at de fornødne yderligere Oplysninger søges indhentet ad anden Vej.

Forannævnte Mindretal maa finde Lovforslagets Form utilfredsstillende, idet det paa væsentlige Punkter kun er et Skema, der maa udfyldes enten ved Politimyndighedernes Skøn eller ved ministerielle Cirkulærer. Ikke mindst paa et Omraade som det af Lovforslaget omhandlede bør Lovgivningen i saa stort Omfang som muligt sikre Borgerne en ensartet Behandling, og disse bør i Loven kunne finde angivet Betingelserne for deres Rettigheder. De bør ikke i saa Henseende henvises til ministerielle Cirkulærer og underkastes den Usikkerhed, der kan følge deraf.

For de mindre Forbrydelser, der nu omfattes af Loven af 13. April 1894, nemlig saadanne, for hvilke Straffen ikke har været højere end Fængsel paa Vand og Brød, indeholder Lovforslaget ved Siden af Udvidelser den Indskrænkning, at det ikke som efter den nævnte Lov er tilstrækkeligt, at den paagældende ikke i det til Æresoprejsning fornødne Tidsrum har været tiltalt eller straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling. Mindretallet kan ikke erkende, at dette Tilbageskridt er begrundet, men mener, at man i saa Henseende bør blive staaende ved Reglerne i den gældende Lovgivning.

Efter denne er der ikke Adgang til Æresoprejsning uden Bevilling, naar den paagældende har opholdt sig i Udlandet. Mindretallet billiger, at Lovforslaget aabner Adgang hertil, men mener i Overensstemmelse med de ovenfor anførte Betragtninger, at Betingelserne herfor saa vidt muligt bør angives i Loven.

For de noget større Forbrydelser, der omfattes af Lovforslagets § 2, og med Hensyn til hvilke der ikke efter hidtil gældende Ret har været Adgang til Æresoprejsning uden Bevilling, kan der efter Mindretallets

Opfattelse være Grund til i alle Tilfælde at kræve en positiv Erklæring om den paagældendes Vandel i det for Æresoprejsning fornødne Tidsrum, men Betingelserne for denne bør ogsaa i disse Tilfælde saa vidt muligt angives i selve Loven.

Ud fra disse Betragtninger stiller Mindretallet Ændringsforslagene under Nr. 1 og 5.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *Mindretal* (Heilesen, Albinus Jensen, Jørgensen, F. K. Madsen, Niels Petersen, Simonsen og Trier):

1) I 6te til 8de Linie fra oven udgaar Ordene: „og det ved Straffeattest... 5 Aar.“, og i Stedet for indsættes: „og det, saafremt vedkommende i de sidste 5 Aar har opholdt sig her i Landet, ved Straffeattest godtgøres, at han ikke i den Tid paa ny har været tiltalt eller straffet for en i den offentlige Mening vanærende Handling, eller det, saafremt han har opholdt sig i Udlandet, ved Erklæring fra vedkommende danske Gesandtskab eller Konsulat eller ved andre paalidelige Oplysninger godtgøres, at han har ført en ulastelig Vandel i de sidste 5 Aar.“

Af et *Flertal* (J. Oskar Andersen, Blang, Grønback, Moltesen, Christmas Møller, Pürschel, Schiøler og Stegger Nielsen), tiltraadt af *Justitsministeren*:

2) I 7de Linie efter „indhente“ indsættes: „enten gennem vedkommende Kommunalbestyrelse eller — hvis Andrageren ikke ønsker Sagen forelagt for denne — paa anden Maade“.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

3) Sidste Punktum udgaar.

Til § 2.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*:

4) I 4de Linie udgaar Ordene: „og fra samme Tidspunkt“.